

ZAMYŠLENÍ

Vážení a milí přátelé, oslovuji vás v adventní čas, protože se cítím blíže k vám. Tento rok nemůžeme počítat mezi šťastné, jaké jsme prožívali v minulosti, a přesto se hodně podařilo. Začátkem roku dozníval ještě covid a my jsme se začali scházet až v květnu setkáváním v přírodě, která jsme absolvovali každý měsíc až do konce září. Pouze vycházky se realizovaly každý týden, za což díky paní Věrušce Mackové. V květnu se uskutečnil týdenní pobyt v Piešťanech, který dal dohromady

partu lidí z mnohých klubů důchodců v Brně. Odezva byla značná, a proto příští rok jedeme opět tam.

Po dvou letech bude náš výbor organizovat již **9. společenský ples seniorů města Brna**, bližší informace najdete na poslední straně.

Přeji vám všem i vašim rodinným příslušníkům zdraví, pohodu a ať jsou naše setkání vždy přínosná.

Zdraví
Mgr. Alena Kudličková
- předsedkyně spolku.

Brněnský senior vychází
za finanční podpory
statutárního města Brna

B | R | N | O

MĚSÍČNÍ SONÁTA

*Jak prastarý bůh
s drobným štíhlým
pádlem
pluje měsíc
nad tvým údolím,
má řeko.
Neběží větřík
užaslou krajinou,
hvězdy do dálky
nebe mi
rozvinou
v čarovném tichu.
Má řeko,
odnášiš lásku,
pokoru, i lidskou pýchu –
jak zrnka písku
odnesla ty roky
vlna
za vlnou.*

Marie Veselá

OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM 2022

Vážení a milí čtenáři!

Blíží se závěr letošního roku. Můžeme předjímat, že rok 2022 byl náročný a plný napětí, nervozity a stresu. Státy EU se vzpamatovávaly z koronavirové pandemie, kterou díky podání očkovacích vakcín zvládly, stejně jako migrační krizi uprchlíků z válečných zón Blízkého a Středního východu. Přišel ale 23. únor 2022 a s ním zděšení, noční můry. Vypuknutí války, kterou do Evropy zatáhlo Rusko napadením Ukrajiny, šokovalo a pobouřilo svět. Diplomatická jednání, iniciovaná EU, selhala. Zástupci členských států OSN na mimořádném zasedání Rady bezpečnosti odsoudili Rusko za agrezi na Ukrajině, nerespektování Charty OSN a vyzvali Putina k ukončení války, doprovázené druhou, daleko větší migrací. Váleční uprchlíci a nelegální migranti opět utíkali humanitárními koridory přes hranice Schengenu EU.

Válka ovlivnila běžný život, zvláště v zemích bez přístupu k moři, států tzv. Východního bloku, žijících dlouho v područí bývalého SSSR, odkázaných na vývoz a dovoz podle jeho rozhodnutí. Především tyto státy byly závislé na dovozu ropy, plynu a obohacování vytěžené uranové rudy (smolince) k náplni palivových článků do jaderných reaktorů. Bohužel došlo k omezování těžby v uranových dolech, k odchodu zaměstnanců uranového průmyslu a odkládání dostavby Dukovan. V korelaci s Putinovou geopolitikou a vojensko-mocenskými zájmy na Ukrajině došlo k rozkolísání cen na světovém trhu a k energetické krizi, zvyšování cen energií, základních potravin, léků a sociální péče. I přes velmi pozitivní počin Česka k zařazení jádra, uhlí, biomasy aj. mezi obnovitelné zdroje a dočasné zrušení emisních poplatků,

se budeme muset nadále obracet na velmoci, které vlastní drahou technologií k obohacování uranu, eventuelně na státy vlastníci překladiště zkapalněného plynu.

Konkrétní kroky k nápravě byly zpočátku nedostačující, vzhledem k nesoudržnosti EU. Co však nechybělo, bylo porozumění a okamžitá nezištná občanská pomoc uprchlíkům z Ukrajiny. Stejně tak solidární pomoc Česka, jako tomu vždy bylo v historii našeho státu. Za příkladnou pomoc Ukrajině se nám dostalo ze strany vedení EU a politických lídrů členských zemí veřejného unijního poděkování. Lze se domnívat, že se podaří za půlročního působení českého předsednictví v Radě EU s podporou NATO zabezpečit vnitřní ale i vnější hranice Schengenu, včetně udržitelnosti fungování státu, ale také morální

Dokončení na str. 2.

Dokončení ze str. 1.

zodpovědnosti, soudržnosti směrem k sociálně slabším, počínaje rodinou, staršími seniory a invalidními občany konče. Podobně nás potěšilo uznání a poděkování za emočně bohaté kulturní zahájení českého předsednictví v Radě EU v prostorách zámku v Litomyšli. Dne 2. září 2022 ČR připravila pro zahraniční hosty z EU Koncert pro Evropu. Kulturní akce se konala na řece Vltavě, v blízkosti Karlova mostu a Národního divadla za večerního osvětlení. Koncert symfonického orchestru s operními sólisty byl přenášen televizí (ČT Art) do zahraničí. Je třeba opět připomenout odkaz osobností našich novodobých dějin, uznávaných ve světě, jako odkaz budoucím generacím. Čtenáři Brněnského seniora si jistě vzpomenou, že máme na mysli dva státníky, na něž jsme hrdí – T. G. Masaryka a V. Havla. U obou je ústřední myšlenkou sepětí politiky s morálkou. Oba kladli důraz na zachování národních tradic a hodnot. Zatímco Masaryk se soustředil na důležitost rodinné výchovy, vycházející z křesťanské morálky, úlohy vzdělávání pro potřeby praxe v návaznosti na rozvoj vědy a výzkumu (založení Masarykovy univerzity v Brně). Známa jsou Masarykova slova z Hovorů s T. G. Masarykem (K. Čapek): „Znalost národních tradic a hodnot cestou poznání studiem, pomůže každému najít své správné místo v životě.“ Havel prosazoval sociální spravedlnost, sociální citění a úlohu umění v rámci sbližování národů a spolupráce mezi státy. Připomeňme si závěrem této části známý Havlův výrok, přednesený mj. před členy Rady bezpečnosti v budově valného shromáždění OSN v USA, slova, za která se mu dostalo uznání a úcty: „Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávisť.“ Jak aktuální v dnešní náročné době.

Celý letošní rok 2022 bylo připomínáno, zejména v akademické sféře, 1200. výročí Velké Moravy. Podle našich historických církevně-náboženských pramenů nejde pouze o pohled do minulosti, ale o zamyšlení a zodpovědný přístup k odkazu našich osobností.

VELKÁ MORAVA

V souvislosti s 1200. výročím Velké Moravy se pokusíme o reflexi doby příchodu slovanských Moravanů a podílu moravských knížat na rozvoji Velkomoravské říše a východního křesťanství v rámci dějin světových náboženství.

Letos uplynulo 1200 let od první písemné zmínky o slovanském kmeni Moravanů, najdeme je ve franské kronice z roku 822. Dalším studijním pramenem jsou „Anály Království Franků“, kde se píše o účasti moravských Slovanů na Říšském sněmu ve Frankfurtu. Říšský sněm svolal franský panovník Ludvík Pobožný a přítomní Slované byli jmenováni dlužními poplatníky vůči Franské říši. Zhruba v té době začali přicházet z Bavorska na Moravu první vyslanci východního křesťanství, kteří hlásali novou víru v latině. Jedním z prvních pokřtěných byl kníže Mojmír, první historicky známý panovník, podle kterého je také pojmenována vládnoucí dynastie na Velké Moravě. Je známo, že se v té době vykrystalizovalo na území jižní Moravy a z části i na území dnešního západního Slovenska Knížectví Moravanů. Nedaleko od něj s centrem v oblasti Nitry, existoval další územní celek, označovaný jako Nitranské knížectví, ve kterém vládl kníže Pribina. Po odchodu Pribiny převzal vládu kníže Mojmír a je považován za zakladatele velké mocné evropské říše – Velké Moravy. Roku 846 se vlády na Velké Moravě ujal po vnitřních rozbrojích Mojmírov synovec Rostislav a od té doby hovoříme o Velkomoravské říši. Za jeho vlády došlo k upevnění knížecí moci. Rostislav usiloval o christianizaci své země a zároveň se ji snažil vymanit z franského vlivu. Proto se obrátil roku 862 na byzantského císaře Michaela III. s žádostí, aby na Moravu vyslal učitele křesťanské víry. Rostislav tím sledoval cíle nejen kulturně-náboženské, ale zejména politické. Michael III. mu vyhověl a poslal na Moravu roku 863 poselstvo v čele se soluňskými bratry Konstantinem a Metodějem, kteří ovládali staroslovanštinu (hlaholici). Soluňští bratři zde zahájili pastorační práci, úzce spjatou s mocenskými poměry. Byzantská mise přinesla na Moravu nejen bohoslužebné texty, ale i ostatky sv. Klementina. Současně s sebou přinesli symbol dvojramenného kříže. Bratři, jako nevěstě kněží neměli právo vysvětit své žáky na kněze, a proto se vypravili do Říma a podařilo se jim tak získat souhlas u papeže Hadriána II. ke schválení liturgie ve staroslovanštině. Bylo to poprvé, kdy byla na západě překonána tzv. trojjazyčná hereze – jednalo se o tvrzení latinských církevních otců, že bohoslužby mohou být slouženy pouze ve třech jazycích:

řecky, hebrejsky a latinsky. Papež vysvětil Metoděje na kněze a tím mohli jeho žáci samostatně sloužit bohoslužby. Konstantin v řeckém klášteře přijal jméno Cyril a zde v roce 869 také zemřel. V roce 871 se stal panovníkem kníže Svatopluk. Za jeho panování dosáhla říše největšího rozmachu. Zbudoval stát spojující Slované v celé střední Evropě. Metoděj se po návratu na Moravu dostával do častých sporů s knížetem Svatoplukem a v důsledku toho musel čelit stále silnějšímu náporu slovanských kněží.

Pro naše národní dějiny byl významný křest českého knížete Bořivoje z rodu Přemyslovců a jeho manželky Ludmily, která byla po smrti kanonizována. Naši čtenáři byli již dříve podrobně seznámeni s životopisem manželů v Brněnském senioru. Po smrti Metoděje jeho žáci pokračovali v christianizaci v Čechách a po smrti panovníka Svatopluka odpadla od Velkomoravské říše česká knížata. Od staroslovanské liturgie se odklonila kanonie a srbské kmeny. Velkomoravská říše byla rozvrácena a zanikla. Na závěr lze konstatovat, že zahrála v našich dějinách významnou roli. Díky „cyrilometodějské misii“ se mohlo šířit křesťanství a vzdělanost v jazyce, který byl Slovanům srozumitelný.

Závěrem Vám přejeme pokojné rodinné Vánoce a textem nejznámější písně naší legendy Marty Kubišové vyslovujeme přání: „Ať mír dál zůstává s touto krajinou.“ Dovolte, aby autorka poděkovala za pomoc studentkám z Masarykovy univerzity Evě Chvátalové a Kateřině Hromadové.

doc. PhDr. Jana Vrabcová, CSc.

BRNO – 170 LET OTEVŘENÉ MĚSTO

Dne 25. prosince 1852 přišlo v Brně o práci 6 městských strážníků, 2 kaprálové a 1 feldvébl, celkem 9 mužů. Co se tehdy stalo? Právě na Boží hod roku 1852, tedy před 170 lety, rozhodl císař František Josef I., že Brno nebude nadále omezováno ve svém rozvoji vojenskými fortifikacemi, a že přestává být uzavřeným městem, tedy pevností. Co to vlastně pro Brno znamenalo? Brno mělo své hradby už od první poloviny 13. století. Ve známém privilegii krále Václava I. z roku 1243 se už hovoří o městě a jeho hradbách. Vlastní rozkvět města však nastal až po úspěšném obhájení města před Švédy v roce 1645, kdy se Brno změnilo v největší moravskou barokní pevnost a dostalo kromě vlastní velké hradby ještě dva pásy dalšího opevnění. Totéž platí o Špilberku, který plnil úlohu citadely, tedy další pevnosti nad Brnem, svázané pevnostním opevněním přímo s městem. Tento pás opevnění samozřejmě omezoval další rozvoj města – nebylo možné je dále rozšiřovat, počet domů uvnitř hradeb se nemohl výrazněji měnit, a navíc z vojenských důvodů se nemohlo stavět na dalších fortifikačních pozemcích vně hradeb, na takzvaném

„kolišti, a podobně. Jakékoliv stavby v blízkosti opevnění by totiž umožňovaly vojensky zaštitěnému nepříteli se k hradbám přiblížit. Pevnostní systém se stal velkou překážkou rozvoje města zejména v době, kdy sem vstoupil průmysl a Brno se stalo městem průmyslovým. Z dnešního pohledu je dobře, že továrny nemohly vznikat v historickém centru města, ale na předměstí. Ta se přirozeně rozšiřovala nejen vně města, ale začala se přibližovat k hradebnímu pásu, který pak přinášel řadu problémů, například komunikačních. Císařské rozhodnutí završilo dlouhotrvající úsilí městské reprezentace. Některé fortifikační prvky začaly mizet už předtím, například v souvislosti s výstavbou železnice, spojující Brno s Vídní a pokračující na Prahu. Její pravidelný provoz začal dne 7. července 1839. Část předsunutého opevnění směrem na jih se musela zrušit nebo pozměnit kvůli stavbě trati a prvního brněnského nádraží na Nových sadech. Tehdy také byla zbořena Židovská brána a nahrazena jednodušší branou Ferdinandovou. Rozhodnutí změnit Brno z pevnosti na otevřené město umožnilo daleko rychlejší stavební rozvoj,

budování nových komunikací, zejména známé Okružní (Eliščiny) třídy, která měla být obdobou vídeňské Ringstrasse. Brno mělo navíc jednu výhodu: krátce po císařském výnosu přijala městská rada rozhodnutí, že prostor v okolí Koliště nebude zastavěn, ale změněn se v parky. To byl neobyčejně šťastný krok, jaký chyběl třeba Praze i jiným městům u nás. Tak vznikl kolem města pás parků, jejichž výsadba pokračovala i v dalších letech, například v roce 1861 založením velkého parku na tehdy ještě pustém Špilberku. Zrušení hradeb velmi pomohlo i brněnským předměstím. Ta nejbližší se už od roku 1850 stala součástí městské obce. Opevnění jim přitom bránilo v přímém kontaktu s městem. V 60. letech 19. století byla zbořena největší část hradeb a také všechny brány kromě Měniné (zmizely brány Brněnská, Veselá, Běhounská a Židovská) a město se otevřelo nejen svým „satelitům“, ale vůbec pokroku, který 19. století přinášelo. Ze svazujícího opevnění zůstaly dodnes jen nepatrné zbytky za Uměleckoprůmyslovým muzeem a ŠUR na Husově ulici.

Jana Čipáková

OSOBNOSTI BRNA

FÖRSTER, Ludwig

(Christian Friedrich Ludwig von Förster)

* 8. 10. 1797 Bayreuth

† 13. 6. 1863 Gleichenberg

(jihovýchodní Rakousko)

architekt, urbanista, stavitel

Plán architekta Ludwiga Förstera na rozšíření města byl zásadním krokem k proměně provinčního Brna v moderně fungující velkoměsto.

Ludwig Förster se narodil v rodině vrchního inženýra a lesního inspektora. Po dvou letech studií na královské Akademii v Mnichově přišel v dubnu 1818 na Akademii do Vídně k profesoru Peteru Nobilemu, u něhož zůstal 8 let (zastával místo korektora). Roku 1826 založil umělecký litografický ústav, zabýval se zinkografií. Ve stejném roce se oženil s Marií Schmidtovou z Blanska. V letech 1843–46 byl profesorem vyššího stavitelství na vídeňské Akademii, roku 1855 se stal předsedou spolku rakouských inženýrů. V letech 1862–63 se léčil v Itálii na vlekou plicní chorobu. Podlehl jí v lázních Bad Gleichenberg ve Štýrsku.

V osobnosti Ludwiga Förstera se spojovaly umělecké schopnosti s praktičností a odvahou používat nové materiály i metody ve stavebnictví. Hájil zásadu, že krása musí respektovat účel, a architektura musí přiznávat i způsob technického řešení. Salmovy blanenské železářny (možná i přičiněním jeho ženy) mu dodávaly materiál a pravděpodobně na Salmovu přímělu dostal první zakázku brněnské městské rady - renovaci Reduty (1831), kde odstranil

staré zaklenuté lóže a navrhl výzdobu hlediště. Roku 1836 založil ve Vídní časopis Allgemeine Bau-Zeitung (ABZ), který se brzy stal přehlídkou soudobé architektury i praktického stavitelství. Dodnes je pramenem poznání středoevropské architektury 19. století i díla samotného Förstera. Ten se stal předním architektem užitkových a průmyslových objektů, činžovních domů i reprezentačních venkovských sídel. V březnu 1846 přijal do svého ateliéru novou hvězdu tehdejšího architektonického nebe, severana Theophila Hansena, s nímž pak na řadě projektů spolupracoval. Prestižní zakázku, na níž se Hansen podílel, představovala stavba reprezentačního městského domu pro předního brněnského podnikatele Franze Kleina, který na začátku 40. let získal pro svůj záměr lukrativní parcelu na Velkém náměstí (dnešní nám. Svoibody). V rozmezí let 1847–48 vyrostl uprostřed Brna dvojbytový dům zcela výjimečných užitkových i architektonických kvalit (za použití materiálu z Kleinových sléváren), vybavený do té doby v Brně nevídaným komfortem

Pokračování na str. 4.

Dokončení ze str. 3.

(rozvod dešťové vody, splachovací záchody apod.). Förster zde v dokonalé harmonii funkčnosti a estetických hodnot, s průkopnickým použitím materiálů a technologií, vytvořil dílo, které má pro dějiny architektury 19. století význam srovnatelný s pozicí vily Tugendhat Miese van der Rohe pro století dvacáté.

Ve stejné době se Förster zabýval problémem přístupného bydlení pro dělnické vrstvy. Realizaci jeho sídliště osmi skupin třípatrových domů ve vídeňském Leopoldstadtu zabránily revoluční události roku 1848. V exponovaném středu Vídně vzniklo další společné Försterovo a Hansenovo dílo, dům pro svobodného pána von Riegera (1848–49). Tam Förster použil i svou ekonomickou úvahu o efektivní proporcii nájemného z obchodů a bytů. Největším společným úkolem obou architektů je

vídeňský Arsenál. V roce 1852 však jejich spolupráce skončila. Přispěla k tomu nepochybně i smrt Försterovy dcery Sofie, se kterou se Hansen oženil, a která po neuvážené svatební cestě zemřela.

Své pojetí průmyslové architektury uplatnil Förster při projektu textilní továrny bratří Julia a Maxe Gomperzových na dnešní Václavské ulici v Brně (1853–54), v jeho ateliéru také vznikly plány na další významnou brněnskou veřejnou stavbu, kasino v Lužánkách (1853–55). Podílel se také na dílčích zkrášlovacích projektech zanedbaných brněnských obvodů, z jeho ateliéru pochází projekt reálky na nároží Novobranské a Jánské ulice (1856–1859). V roce 1858 přinesly ABZ podrobné vysvětlení Försterova vítězného návrhu rozšiřovacího plánu Vídně. Své zkušenosti z této soutěže pak dokonale využil v roce 1860, kdy městské radě předložil návrh regulačního

a rozšiřovacího plánu pro Brno, které se jen 8 let předtím zbavilo omezujícího sevření městských hradeb. Förster se úkolu zhostil s respektem k požadavku komunikační plynulosti, vyváženosti mezi hustotou zástavby a zelení. Jeho návrh se stal základem budoucí okružní třídy, Förster v něm vytvořil vzorový model, na jehož rozpracování se pak podílela plejáda vídeňských, brněnských a berlínských architektů a stavitelů, kteří ho naplňovali v dalších 50 letech podle ekonomických možností města.

Rok po Försterově smrti napsali jeho synové Heinrich a Emil pro ABZ nekrolog, v němž k nejzávažnějším otcovým dílům řadí brněnský Kleinův palác a kasino v Lužánkách. Ludwig Förster pomáhal vtisknout Brnu tvář, pro niž se mohlo s hrdostí nazývat předměstím Vídně.

Jana Čipáková

VÝVOJ K ROZDĚLENÍ ČESKOSLOVENSKA PŘED 30 LETY

Ve dnech 5. - 6. června 1992 se uskutečnily volby do Federálního shromáždění ČSFR, České národní rady a Slovenské národní rady (FS, ČNR, SNR). V České republice zvítězila koalice ODS s Křesťansko-demokratickou stranou, na Slovensku Hnutí za demokratické Slovensko (HZDS).

Dne 7. června 1992 pověřil prezident republiky Václav Havel Václava Klause sestavením federální vlády. Vládu nebylo možné sestavit bez HZDS, proto došlo 8. června k jednání představitelů ODS a HZDS v Brně. HZDS předložilo návrh na konfederaci dvou republik jako dvou samostatných subjektů mezinárodního práva s vlastním diplomatickým zastoupením, dvěma emisními bankami se společnou měnou. ODS tento návrh odmítla, poněvadž federální vláda by neměla vliv na vývoj na Slovensku. Slovenská federace je neudržitelná a Václav Klaus odmítl převzít funkci předsedy federální vlády. S Vladimírem Mečiarom došlo k dohodě o sestavení federální vlády s omezeným časovým mandátem. Při dalším jednání v Bratislavě 19. června byla zjištěna neslučitelnost programů ODS a HZDS a 20. června byla uzavřena dohoda o zániku federace. Federální vláda v čele s Janem Stráským byla bez vlivu na další vývoj. Hlavní agenda se přesunula do národních rad v čele s Václavem Klausem od 2. července a Vladimírem Mečiarom od 24. června – do vedoucích funkcí byli jmenováni ČNR a SNR.

Dne 3. července nebyl Václav Havel do funkce prezidenta republiky zvolen, poněvadž ho nepodpořili poslanci HZDS. Dne 17. července SNR schválila Deklaraci svrchovanosti Slovenska. 20. července se Václav Havel vzdal funkce prezidenta republiky. Určitá opatření prezidenta vykonával předseda federální vlády Jan Stráský. Při jednáních ODS a HZDS 22. - 23. července v Bratislavě došlo k dohodě, že ve Federálním shromáždění ČSFR prosadí zákony o způsobu zániku československé federace. Při jednání Václava Klause a Vladimíra Mečiaru v zahradě brněnské vily Tugendhat 26. srpna došlo k dohodě o časovém rozdělení Československa na dva samostatné státy.

Dne 5. září 1992 požadovalo v ČNR 92 poslanců všech stran a hnutí spolkové uspořádání společného státu. První návrh na dělení společného státu Čechů a Slováků 1. října neprošel. Sněmovny národů obou naopak podpořily návrh Miloše Zemana na Československou unii, v níž by se Česká republika a Slovenská republika spojily ke vstupu do Evropské unie. Návrh na rozdělení společného státu neprošel ani 18. listopadu. Až 25. listopadu 1992 ve 13 hodin 21 minut rozhodla o konci Československa nejtěsnější možná většina poslanců.

PRO hlasovali např. z ODS – křesťansko-demokratická strana V. Bendy, Klaus V., Stránský J., Zahradil J., Devátý S., Dyba K., Kočárník I., Lastovecká D., Macek M., Tošovský M., z HZDS Filkus, Kováč, Čič, Zelenay...

PROTI např. z Levého bloku Čada, Entlerová, Sviták, Valenčík, z ČSSD Jičínský.

Dne 3. prosince 1992 přijala Národní rada Slovenské republiky usnesení o členství Slovenska v Radě Evropy a prohlášení k parlamentům světa o vzniku Slovenské republiky jako nezávislého státu.

Dne 15. prosince schválila Česká národní rada zákon o tom, že zánikem federace přebírá ČNR působnost Federálního shromáždění.

Dne 16. prosince přijala ČNR Ústavu ČR s platností od 1. ledna 1993. Pro hlasovalo 172 poslanců, proti 16, zdrželo se 10 a 2 byli nepřítomni. V rozporu se zákonem z 25. listopadu 1992 si ČR k nelibosti Slováků ponechala dosavadní československou státní vlajku.

Dne 16. prosince schválila NR SR smlouvu o dobrém sousedství, přátelských vztazích a spolupráci mezi SR a ČR, kterou ČNR schválila 17. prosince a vydala prohlášení o vzniku ČR jako nezávislého státu.

	Bylo	Je třeba	Pro	Proti	Zdrž.	Nehlas.
Sněmovna národů ČR	72	45	45	7	11	9
Sněmovna národů SR	72	45	46	7	16	3
Sněmovna lidu	144	90	92	16	28	8
			183	30	55	20

Dne 17. prosince zasedali poslanci Federálního shromáždění naposledy s rozpaky a nadějemi, že budou automaticky senátory. Ale Senát vznikl až v roce 1996 o 81 členech zvolených ve volbách.

Dne 19. prosince se naposledy sešli ministři federální vlády.

A 30. prosince 1992 zasedali poslanci ČNR naposledy a až do sněmovních voleb v roce 1996 byli poslanci

Sněmovny Parlamentu ČR.

O půlnoci 31. prosince 1992 přestalo Československo existovat.

Vláda v čele s Václavem Klausem pokračovala v politice vedoucí k návratu ke kapitalistickému uspořádání poměrů. Ve velkém měřítku a velmi rychle probíhal převod vlastnictví státu do soukromých rukou pomocí kupónové privatizace za účasti více než 70 % občanů. Během 90. let došlo ke změně

zahraničně politické orientace země zaměřené na Západ. V roce 1999 se ČR stala členskou zemí NATO.

Na podkladě referenda o vstupu do Evropské unie s výsledkem 77 % pro se ČR 1. května 2004 zařadila mezi státy Evropské unie. Obě republiky – Česká a Slovenská – úzce spolupracují ve všech oblastech života společnosti.

PhDr. Karel Janiš

MEMORANDUM O SPOLUPRÁCI SE SENIORY ČESKÉ REPUBLIKY

Žabovřesky se řadí strukturou svého obyvatelstva k věkově nejstarším městským částem Brna. V celorepublikovém měřítku jsme druhou nejstarší obcí republiky, a proto není divu, že podpora seniorů musí mít u nás prioritu. S ohledem na to, že již několik let aktivně rozvíjíme možnosti volnočasových aktivit pro seniory na vysoké úrovni, tak trochu si nás krajská a městská organizace Seniorů ČR vyhlédla ke spolupráci.

Opravdu s potěšením jsem přijal nabídku spolupráce s touto organizací, v jejímž čele stojí dvě neuvěřitelně milé ženy. Předsedkyně paní Mgr. Alena Kudličková a hlavní ekonomická duše spolku, paní Ing. Dagmar Krejčová. Abychom naší spolupráci dali ten správný význam, došlo k podpisu Memoranda o spolupráci mezi naší městskou částí, naší příspěvkovou organizací Společensko-kulturní centrum Rubín a Seniory ČR. Co konkrétně tato spolupráce znamená? Například to, že se každoročně staneme hostiteli Plesu seniorů, že budeme moci o našich aktivitách publikovat informace v měsíčníku Senior, že nabídneme i dalším seniorům

z Jižní Moravy možnost využívat nabídku našich společenských i vzdělávacích aktivit a výletů. Zkrátka, že Žabovřesky se stanou v brněnské metropoli tím správným místem, kde věk nehraje roli – kde jde o to, aby se všichni cítili fajn a odcházeli s dobrou myslí.

A protože čas letí, je za dveřmi letošní

poslední Zpívání pro zdraví, které pořádá společně s Nadací pro zdraví naše Společensko-kulturní centrum Rubín, p. o. na Makovského náměstí, který proběhne v KD Rubín, 15. prosince! Všichni jste srdečně zváni!

Filip Leder, starosta a Petra Kačírková, ředitelka SKC Rubín, p.o.

BÁSNÍŘKA MARIE VESELÁ V MAHENOVĚ PAMÁTNÍKU

Titulní stránku Brněnského senioru pravidelně zdobí verše brněnské autorky Marie Veselá. A čteme je s potěšením, protože přinášejí do našeho uspěchaného a starostmi napěchovaného světa tolik potřebné zastavení a zamyšlení nad věcmi, které obohacují náš život: příroda, hudba, krása a především láska. Marie Veselá se věnuje poezii od roku 1966. Vlastní je jí především lyrický projev, dnes nepříliš frekventovaný. Svou tvorbu publikovala v časopisech, přispívala do sborníků UČS, psala i písňové texty, ale hlavně vydala několik básnických sbírek (např. Herbář, Píseň o růži temně rudé, Moravská poema - věnovaná

Leoši Janáčkovi, Nejen o lásce). Ve středu 2. listopadu 2022 se v Mahenově památníku konal podvečer, věnovaný křtu druhého vydání Písní o řece Svatce. Současně byl blahopřáním k autorčině životnímu jubileu. Básniřka sama s procítěným, ale uměřeným projevem, předčítala nejen z nové knížky, ale i z předchozích sbírek. O citlivý hudební doprovod se postarala dcera Marie Vrbová s manželem. Ta je také autorkou kresby na titulní straně publikace. Z básnického podvečera přinášíme snímek, které pořídil autorčin syn.

Pozvánka na 9. společenský ples seniorů města Brna

Výbor Seniorů ČR Brno pořádá 9. společenský ples, pod záštitou primátorky města Brna a starosty MČ Brno-Žabovřesky, dne 24. února 2023 od 17.00 hodin v prostorách kulturního centra Rubín.

Cena vstupenky včetně místenky a přípitku – 300,-Kč.

Prodej vstupenek bude zahájen od 10. ledna 2023, každé úterý od 9.00 do 13.00 hodin, na sekretariátu Běhounská 17 – 1. patro.

Motto plesu „Proč bychom se netěšili...“.

VÍTE, ŽE

náměstí Svobody, dějiště pravidelných Vánočních trhů, má rozlohu 11 653 m²? Je největším historickým náměstím v Brně a pojme až 80 000 lidí.

(čip)

Vycházky v lednu a únoru 2023

2. 1. Štefánkova čtvrť, kon. tram. č. 5, autobus č. 57 na zastávku Panská lícha, vycházka k rozcestí a zpět	odjezd 9.12
9. 1. Stará osada, autobus č. 78, zast. Podbělová, vycházka kolem vysílače a zpět na Velkou Klajdovku	odjezd 9.20
16. 1. Bystrc, zastávka Přístaviště, vycházka kolem přehrady na Rakovec a zpět	odchod 9.10
23.1. Mendlovo nám. trol. č. 25, směr Osová, výstup zast. Kluchova, vycházka přes serpentiny do Pisárek	odjezd 9.20
30 1. Kr. Pole nádraží, aut. č. 43, výstup zast. Högrova, kaplička sv. Antoníčka, směr Divišova čtvrť	odjezd 9.10
6. 2. Stará osada, aut. č. 55 směr Mariánské údolí a zpět	odjezd 9.10
13. 2. Komín, konečná zast. trol. č. 36, směr Medlánky na aut.č.41, odjezd trolejbusu z České – Brandlova v 8.45	odchod 9.10
20. 2. Bystrc, zast. tram. č. 1 a 3 Přístaviště, vycházka kolem přehrady směr Osada a zpět	odchod 9.10
27. 2. Zastávka tram. č. 3 a 10 Svratecká, kolem řeky do Pisárek	odchod 9.10

Odjezdy MHD jsou pouze orientační vzhledem k častým změnám jízdních řádů DPMB.

PRÁVNÍ PORADNA I. POLOLETÍ 2023

pouze pro členy Svazu důchodců, Běhounská 17 • Opět vždy v úterý od 9.00 do 13.00 hodin.

10. a 24. ledna, 7. a 21. února, 7. a 21. března, 4. a 18. dubna, 2., 16. a 30. května, 13. června.

Brněnský senior - Senioři ČR, z.s., MěO Brno, IČO 69706824

Adresa vydavatele: Běhounská 17, 602 00 Brno • Tel.: 545 575 257, mail: svaz.duchodcu.brno@seznam.cz, webové stránky: www.duchodcibrno.cz • Editorka: Mgr. Jana Čipáková, další členové redakční rady: Libuše Gottwaldová, Mgr. Alena Kudličková, Ing. Milena Leichmannová, PhDr. Jana Vrabcová, František Borovec • Redakční uzávěrka 25. 9., vyšlo 11. 10. 2022 • Uzávěrka dalšího čísla 25. 11. 2022
Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk a sazba: Protis, spol. s r. o., Podolí 115; e-mail: info@protis.cz, www.protis.cz